

drives for Tiden kun 3, nemlig Brødrene Ovesens to Fiskegaarde nord for det gamle Sejløb mellem Tøjhushaven ved Randers og Tjæreby Stel og Rasmus Bings Fiskegaard, Skidengården kaldet, nord for Sejløbet omtrent udfor Tjæreby. I denne sidste fanges der næppe stort andet end Nal, medens Brødrene Ovesen navnlig fange Gedder, Åborrer og Skaller, men dog ogsaa enkelte Ørreder. De øvrige Fiskegaarde ere efterhaanden nedlagte, tilbels efter at de som ovenanført ere erhvervede af Ejeren af Frijsenvold Fiskegaard, og der vil paa Grund af disses daarlige Beliggenhed næppe være Tale om atter at indrette dem og tage dem i Brug, dog mulig med Undtagelse af en Randers Havneværten tilhørende tidligere Laksgaard mellem Randers Sønderbro og Særnbanebroen, over hvilken Banen føres fra Randers til Rhyomgaard. Denne Laksgaard har ligget ved en Strøm af Gudenaå mellem to smaa Der, og naar Havneværten vil bekoste en Udbygning af denne Strøm og indrette fornødne Fangstapparater — hvad man næppe kunde forhindre — kunde det mulig, selv affet fra, at Fiskeriet vilde blive indskrænket ved den lange Fredningstid, som tænkes indført for Naen, komme til at betale sig. Af denne Laksgaardsrettighed betales der en aarlig Skat af 4 Kr. til Statskassen, og den forrige Ejers af Frijsenvold Fiskegaard havde lejet Rettigheden af Havneværten for at hindre, at den skulde blive benyttet. En saadan Affindelsessum er derimod ikke bleven betalt af den nuværende Ejers. Hvis denne gamle Laksgaardsrettighed imidlertid atter skulde blive optaget, vilde det kunne medføre betydelig Skade for Fiskeriet ovenfor, og det vilde maaske derfor nok være mest praktisk at købe den nævnte Rettighed af Havnen, hvad formentlig ikke vilde koste mere end 2 à 3000 Kr.

I det foregaaende er der væsentlig kun bleven talt om Fjorden og den Del af Naen, der ligger neden for Fiskegaarden. Vender man sig nu til den Strækning af Gudenaå, som ligger mellem Frijsenvold Fiskegaard og Silkeborg, da medfører Fiskegaardens Privilegium ganske vist ikke her nogen direkte Indskrænkning i Lodsejernes Ret til Fiskeri, hver ud for sin Grund, men Fiskeriets Betydning paa denne Strækning har dog alligevel været meget indskrænket, dels ved, at Fiskegaarden uden for Fredningstiden opfanger de Laks og Ørreder, som naar op til samme, dels ved det hidtil ogsaa i Fredningstiden neden for Fiskegaarden drevne Røvfiskeri. En Forlængelse af den Tid, hvortil Fiskegaarden skal holdes aaben, ligesom for øvrigt enhver Foranstaltning, der tilsigter at opbylde Fiskebestanden og at overholde Fredningstiderne, vil derfor ogsaa tilføre Lodsejerne langs denne Strækning adskillige Fordels.

Naar Staten bestemte sig for at overtage Fiskegaarden og samtidig opgav en Del af de til denne knyttede Rettigheder til Fordel for Beboerne ved Fjorden og Naen, og naar Staten tillige paatog sig at føre Kontrol med det ulovlige Fiskeri og at arbejde paa Fiskemængdens Forøgelse, maa det anses for billigt, at Beboerne ogsaa til Gengæld herfor maatte finde sig i saadanne Indskrænkninger, som ere nødvendige til Ophjælpning af Fiskeriet af Laks og Ørred. Kommissionen maa nemlig anse det rettest at indskrænke sig til at foreslaa Bestemmelser med Hensyn til disse to Fiskearter, dels fordi disse ubetinget ere de vigtigste og mest værdifulde, ligesom det er dem, Privilegiet nærmest vedrører, dels fordi Sagen ellers vilde blive betydelig mere kompliceret, og man har ment, at den almindelige Fiskerilovgivnings Bestemmelser med Hensyn til de andre Fiskearter kunde være tilstrækkelige. Naar Forellen dog ogsaa er medtaget ved Siden af Laksen og Ørreden, er det, fordi det i Praksis vil være umuligt at skelne den fra unge Laks og Ørreder, og det derfor vilde give Anledning til Misbrug, om den ikke medtoges.

Naar det nu altsaa gælder om at træffe en hensigtsmæssig Ordning af Laks- og Ørredfiskeriet, har Kommissionen ment at maatte foreslaa dels en betydelig udvidet Fredningstid, saaledes at Fiskeriet fredes paa dens direkte Vandring til og fra Legepladserne og Veggene under hele Udflækningen, dels en Indskrænkning i de Redskaber, der maa benyttes, sigtende til at forhindre ikke blot, at der fanges umoden Fisk, men ogsaa at der fanges mere paa ethvert Sted, end at et tilstrækkeligt Antal kan slippe forbi til de ovenfor boende fiskeriberettigede. Ved Siden heraf har Kommissionen imidlertid bestræbt sig for saavidt muligt ikke at gøre noget Indgreb i det hidtil udøvede Lovlige Fiskeri, og for de ude ved Fjorden boende Fiskeres Vedkommende har man derfor bibeholdt de nu brugelige Garn. Ovenfor Fiskegaarden er der nok stet nogen Indskrænkning i de Redskaber, der bruges, men da Lodsejerne ved Naen i det hele ikke drive meget Fiskeri, spiller det ingen væsentlig Rolle. Derimod har man anset det nødvendigt i høj Grad at indskrænke Fiskeriet paa Strækningen fra Randers By til Fiskegaarden; men da hidtil alt der med Garn drevet Fiskeri har været ulovligt, synes der ikke at kunne indvindes noget herimod. I Randers Havn og Sejldybet nærmest derved har der ogsaa af Folk fra Randers været